

MÙA XUÂN DÂN TỘC GIỮA HỒN TÔI

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

1.

Nửa đêm tôi tỉnh giấc
Tường mình còn quê hương.
Bờ Mê hay Bến Thật
Sao sáng dậy trùng dương ?
Bước Xuân về thơm nhẹ gót vương hương
Mà nghe hồn trĩu nặng.
Dòng sông tôi giữa đêm trường hoang vắng
Chảy về Quê tìm lại bến Xuân xưa.
Tóc Em thơm, hương thoảng dầu dừa
Tay giặt áo, lén soi nhìn bóng nước.
Em cúi then, chớp rèm mi hung mượt
Cả trời Thơ vờn dáng mộng Em Thơ.
Tranh thủy mặc đẹp hơn cả nguồn mơ
Cho tôi sống những giờ đau viễn xứ.
Qua bóng hình Em, tôi yêu giòng Lịch Sử,
Núi sông còn thơm giữ trọn Tình Quê.
Bước chân khô Mẹ về
Rủ nghèo tan phiên chợ.
Từ Động Đình Hồ, sông than núi thờ
Một đời Mẹ gánh Trăm Con.
Đường Mẹ đi, chân cứng đá mòn
Dẫm củ sắn mà vương tròn Đạo Lý.
Mẹ ngẩng cao đầu, trông đồng vang ngựa hí,
Nhìn đàn con lấm liệt giữ Quê Cha.
Bờ Sông Hồng trắng chiếu ánh phù sa,
Hương Giang mộng, chập chờn xuôi Mái Đầy.
Chín Rồng Thiêng thành Cửu Long sóng quây
Nắng hồng Xuân duyên kết lúa Nàng Hương.
Một nghìn năm chống giữ biên cương
Vẫn kiên cường khí phách.
Tám mươi năm, lòng chung huyết mạch
Thu về trọn dải non sông.
Mẹ ôm con, chưa vui thỏa tấc lòng

Bỗng nghe trời Xuân khóc.
Xác triệu con bên vệ đường tang tóc
Đói mòn Ất Dậu năm xưa.
Từng thân khô, trần trụi nắng mưa
Như đồng rác giữa tồn sinh nhân loại.
Rồi Mậu Thân, vang tiếng cười lang sói
Nửa đàn con vì chủ thuyết lai căng
Vung cuộc lên, tay sát khí đàng đặng
Chôn tập thể, cạn khô tình Dân Tộc.

2.

Tôi tỉnh giấc, sao còn đây tiếng khóc
Dù đặng trình tôi vẫn quyết tâm đi.
Bao nhiêu năm không mỗi gót chỉ vì
Nghe tiếng trống Hà Hồi vang thúc giục.
Xuân Đống Đa, dù tay nghèo gậy trúc
Cũng lừng danh vạn thuở giống Rồng Tiên.
Tôi sẽ về - tìm dáng mộng trinh nguyên
Tranh thủy mặc ngày xưa – Em xỏa tóc
Bên bờ sông - sắc Xuân vờn châu ngọc
Nụ cười Em nhưng mượt một đời Thơ.
Tôi sẽ về - không “vô cảm”, thờ ơ
Vênh vác cười vang trên lửa than Tổ Quốc.
Không đùa vui trên thân em gầy guộc
Chỉ bằng tuổi cháu con !
Tôi sẽ xin – vì lẽ sống còn
Của Dân Tộc – cùng hòa chung nhịp bước.
Tuổi cuối đời chỉ mong tròn nguyện ước
Cùng Toàn Dân đòi lại quyền Người.
Nghe cả trời Xuân vang dậy tiếng cười
Khi quỳ ôm chân Mẹ.
Được hôn lên từng nếp da nứt nẻ
Vì lịch sử oan khiên
Vì nửa đàn con quên cả hịch truyền
Dựng xây Mùa Xuân Dân Tộc.
Tôi thành trẻ thơ nhờ ôm Tổ Quốc
Như con tìm Mẹ, thơm ngủ mơ vàng.
Mẹ dẫn con đi, cuộc lại đồng hoang
Cho lúa mọc lừng hương trời Đông Á.
Bây em con không còn ai trả giá
Bán buôn nô lệ da vàng.
Cho con khỏi nhục khi nhìn cảnh suy tàn

Vì giống Việt đang cần khô Đạo Lý.
Bạo lực vùi chôn Nhân Vị
Đường hầm heo hút tương lai.
Đời tạm dung, trong mê-tỉnh đêm dài
Tôi vẫn thấy đẹp trời Xuân Dân Tộc.
Xuân giữa hồn tôi, hồi sinh Tổ Quốc,
Nhạc bừng reo, hoa tỏa ngát hương nồng.
Hồn sông tôi trôi chảy, vẫn xuôi dòng
Len sỏi đá, về Biển Đông tìm Mẹ.
Xin chờ con – dù hành trang gánh nặng
Nhưng nặng lòng vì Lễ Sống Quê Hương.
Em hãy chờ tôi, bóng nước soi gương
Hồng lên má, nụ cười xưa giấu thẹn.
Tôi sẽ về - không quên lời ước hẹn
Giữa triều dâng bừng dậy sắc Xuân sang.
Xuân của đời tôi xin được hưởng Vinh Quang
Toàn Dân Tộc - nắng Xuân hồng phơi phới.
Trời Việt Nam lựa là thay áo mới
Trẩy hội lên đường, vui đón Tự Do.

Võ Đại Tôn. (Hoàng Phong Linh)
Hải ngoại.

Bấm vào để nghe diễn ngâm của Thu Hường:

<https://www.dropbox.com/s/4k9gj3ofxg4r3o6/01Bai%20Tho%20Mua%20Xuan%20Dan%20Toc%20Giua%20Hon%20Toi.mp3>